

ਅਸਲਮ ਬਾਬਲਾਲ ਦੇਸਾਈ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (5) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਸਜੇ ਟੀ ਡੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 5 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 20 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਨੂੰ ਏਹਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 167 (2) ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਉਸਦਾ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਤਹਿਤ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਬੰਤ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1995 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2041।

6 ਸਤੰਬਰ 1995

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ 1908— ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48, ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ — ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਇਹ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਬਾਨੀ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਣਿਤਿਕ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਜਨਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

(5) ਏਆਈਆਰ 1993 ਐਸ, ਸੀ. 1,

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1908 — ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 — ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ

ਇੱਕ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

(ਪਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ 15 ਜੂਨ, 1988 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਆਦਰ.

(ਪਰਾ 13)

ਆਰ ਕੇ ਛਿੱਬਰ। ਆਨੰਦ ਛਿੱਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਰਮਨ ਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਨੀ ਮਿੱਤਲ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) 24 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸਬੰਧੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ 1987 ਨੂੰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਸ੍ਰੀ ਰਾਏਇੰਦਰ ਛਿੱਬਰ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋ-ਗੁਣਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਦਈ ਦੀਵਾਨੀ ਪੁਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ,

ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵਿਨੋ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ,

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 24 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 31,000 ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ। ਧਿਰਾਂ ਨੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ 1987 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 20,000। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 15 ਜੂਨ, 1988 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 15 ਜੂਨ, 1988 ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਭ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਕੋਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ

ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. 16 ਜੂਨ, 1988। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 15 ਜੂਨ, 1988 ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਮਾਨਸਾ ਵਿਖੇ ਸਵੇਰੇ 8.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5.30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਨਕਦੀ ਆਦਿ ਲੈ ਕੇ ਤਿਆਰ ਸੀ"। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਵੀ ਐਨਸੀਜੇਵੀ ਸੀਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 20 ਅਕਤੂਬਰ 1987 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ 9 ਸਤੰਬਰ 1988 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ 1988 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ।

(4) ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਹੈ।

(51 ਦੇ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ-

- (1) ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ?
- (ii) ਕੀ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?

Re : (i)

(6) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਲ ਡੀਡ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟਾਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਕਦ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਛਿੱਬਰ ਨੇ *ਓਸੇਫ ਵਰਗੀਸ ਬਨਾਮ ਜੋਸਫ ਅਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(7) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਖਾਸ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਬਾਨੀ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਣਿਤਿਕ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮਝੀਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਫਾਰਮ 47 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਜਨਨ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ 48. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(1) 1969 (2) SCC 539.

(9) | ਇਹ ਜੁਥਾਨੀ ਸਮਝੋਤੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜੁਥਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਹੈ"। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ "ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ"। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ "ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਸਮਝੋਤੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਸੀ"। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਜ਼ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਟ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਫਾਰਮ 47 ਅਤੇ 48 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ, ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤੈਅ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੋਤੇ* ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਇਕਸਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੋਤਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਮਝੋਤੇ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵਰਗੀਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।

Re: (ਇਹ)

(11) ਸ੍ਰੀ ਛਿੱਬਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

(12) ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ, ਸਗੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

(13) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦੇਣ

ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ 15 ਜੂਨ, 1988 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖਾਸ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(14) *ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਕੰਵਰ ਭਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (2) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, *ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।*

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਅਤੇ ਪੀ ਕੇ ਜੈਨ ਜੇ.ਜੇ.

ਭਰਤ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1995 ਦਾ CWP ਨੰ. 9671.

6 ਅਕਤੂਬਰ 1995

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਆਰਟੀਕਲ 226/227— ਹਰਿਆਣਾ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਐਕਟ, 1994— ਐਸ.ਐਸ. 176, 183— ਹਰਿਆਣਾ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਚੋਣ ਨਿਯਮ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ